

Sygn. akt III KO 4/22

ZARZĄDZENIE

Dnia 1 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

W związku z pismem skazanego R. S. z dnia 7 stycznia 2022 r. sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2021 r., sygn. akt IV KO 109/21 na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

zarządza:

stwierdzić niedopuszczalność wznowienia z urzędu wyżej opisanego postępowania.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 stycznia 2022 r. skazany R. S. zwrócił się do Sądu Najwyższego o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sadu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2021 r., sygn. akt IV KO 109/21, na mocy którego:

1. stwierdzono, że brak jest podstaw do wznowienia z urzędu postępowania karnego prawomocnie zakończonego wobec R. S. wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 marca 2021 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. akt III K (...) i wydatkami postępowania wznowieniowego w tej części obciążono Skarb Państwa;
2. oddalono wniosek obrońcy R. S. o wznowienie postępowania zakończonego wobec skazanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 marca 2021 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w K. z

dni 30 stycznia 2020 r., sygn. akt III K (...), a kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego w tej części obciążono R. S..

Jako podstawę wznowienia postępowania, wskazano w piśmie skazanego z dnia 7 stycznia 2022 r., wystąpienie w tym postępowaniu uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającego na tym, że w składzie Sądu Najwyższego, który wydał wskazane wyżej postanowienie, zasiadały wyłącznie osoby powołane na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przez ustawę z dnia 8 grudnia 2017 r.

Powyższa inicjatywa skazanego nie mogła przynieść oczekiwanego przez niego rezultatu. Należy podzielić jako trafny pogląd, który od lat prezentowany jest w orzecnictwie, że nie jest możliwe wznowienie, zarówno na wniosek strony, jak i z urzędu, samego postępowania o wznowienie, zakończonego uprzednio prawomocnym orzeczeniem sądu o oddaleniu wniosku strony lub orzeczeniem o braku podstaw do wznowienia *ex officio* (zob. szerzej postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2010 r., sygn. V KO 47/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. III KO 99/10; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. II KO 17/13; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2021 r., sygn. I KO 10/21 i przywołana w tych judykatach argumentacja).

Mając powyższe na uwadze, zarządzono jak wyżej.